

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม ข้อมูลที่นำมาใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลารายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2538 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ. 2549 แล้วทำการประมาณค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วยวิธีกำลังสองน้อยสุด (OLS)

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมพบว่า ตัวแปรอิสระซึ่งได้แก่ ปริมาณสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ผลผลิตภาคอุตสาหกรรม และปริมาณการลงทุน สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 99 โดยตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และจากการศึกษาทำให้ทราบว่า ปัญหาและอุปสรรคของแต่ละภาคอุตสาหกรรมของไทย จะยังขาดการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี การวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใหม่ ๆ การมีสินค้าอุตสาหกรรมที่เป็น Brand ของตัวเอง และรวมทั้งการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของ Information and Communication Technology (ICT) ซึ่งจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และความเป็นอยู่อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว ซึ่งทำให้เศรษฐกิจใหม่ของโลกมีแนวโน้มที่จะอยู่บนฐานองค์ความรู้และความเร็วในการติดต่อสื่อสาร

This thesis investigates factors affecting the industrial gross domestic product.

For the purposes of this investigation, secondary quarterly time series data from the first quarter of 1995 to the fourth quarter of 2006 were analyzed using the method of Ordinary Least Squares (OLS).

Findings are as follows:

The amount of commercial bank loans, the export value of industrial products, consumer product costs in the private sector, industrial output and the amount of investment taken as free variables are explanatory at the level of 99 percent of variations in the industrial gross domestic product taken as a dependent variable. In this connection, these variables are positively correlated.

The findings also indicate that the problems and obstacles of each area of the industrial sector of Thailand are to be sought in insufficient technological development, a paucity of research to the end of developing new industrial products, a relative absence in developing specific brand name industrial products and inadequate development of information and communications technology (ICT) in a continuous manner. If these inadequacies and insufficiencies were overcome, then fuller economic, social and educational development would follow, thereby instituting greater wellbeing at a higher, more encompassing rate. Such a development would be in accord with the tendency of the world economy to remain grounded in information technology and to establish economies based on a rapid transfer of information.